

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑
พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔
(ฉบับทบทวน)

พิษณุโลก

อุดรธานี

เพชรบูรณ์

สุโขทัย

ตาก

จัดทำโดย

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑
ชั้น ๒ ศาลากลางจังหวัดพิษณุโลก
โทรศัพท์ / โทรสาร ๐๕๕ - ๒๔๘๔๙๐
มกราคม ๒๕๖๑

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

๑. วิสัยทัศน์(Vision)

เป็นศูนย์กลางการ บริการสี่แยกอินโดจีน เชื่อมโยง เศรษฐกิจ สังคม และบริการของภูมิภาคสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน (Regional Linkage Centerfor Economic Social and Services to Stability Prosperity Sustainability)

๒. พันธกิจ(Mission)

- ๒.๑ ยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถทางเศรษฐกิจบนฐานการสร้างมูลค่าเพิ่มจากนวัตกรรม
- ๒.๒ การอนุรักษ์ ป่าไม้ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงานเพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนา
- ๒.๓ เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม วัฒนธรรม และยกระดับความเป็นอยู่เพื่อหนุนเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืน
- ๒.๔ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวที่หลากหลายบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๓. เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Goal)

- ๓.๑ พัฒนาผลิตภาพทางการเกษตรมูลค่าสูงให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายใต้มาตรฐานความปลอดภัยและมีความยั่งยืน
- ๓.๒ สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืนมีมูลค่าสูง บนฐานนิเวศน์ ประวัติศาสตร์ และกิจกรรมสันตนาการ
- ๓.๓ เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงโครงข่ายการขนส่งคมนาคมและระบบโลจิสติกส์จากกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง๑ สู่ภูมิภาคและอาเซียน
- ๓.๔ อนุรักษ์ป่าไม้และจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงานอย่างยั่งยืนบนฐานความสมบูรณ์ของระบบนิเวศน์
- ๓.๕ เป็นศูนย์กลางเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้และเศรษฐกิจ ดิจิทัลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มรายได้ของภาคเหนือตอนล่าง
- ๓.๖ เป็นเมืองที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง ประชาชนมี คุณภาพชีวิตที่ดีแบบบูรณาการอยู่ร่วมกันอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

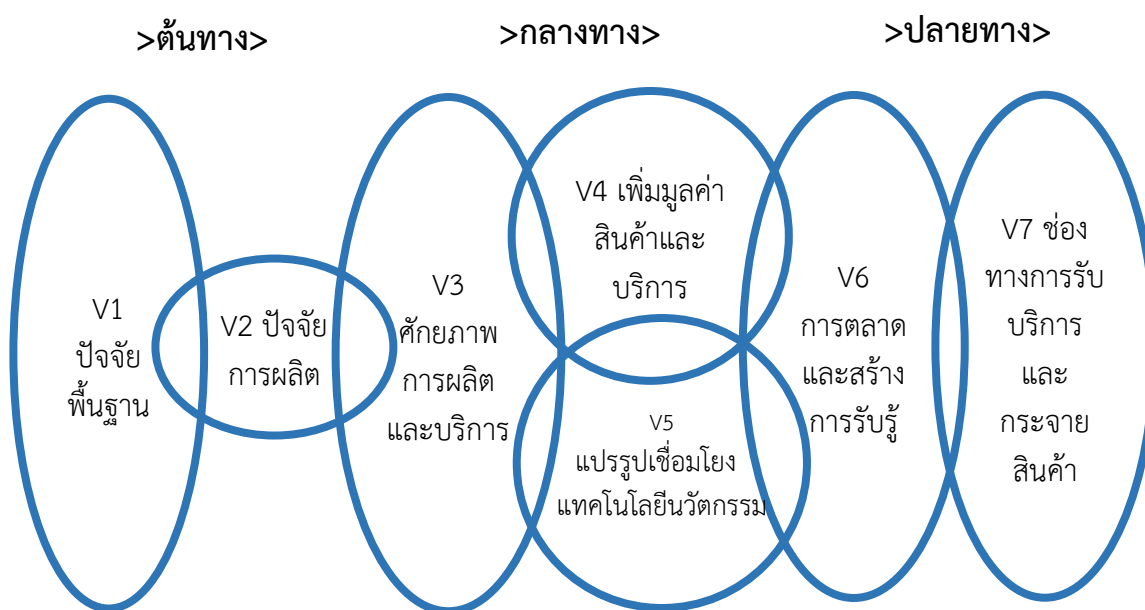
๔. ประเด็นยุทธศาสตร์(Strategic Issue)

- ๔.๑ พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรอัจฉริยะ อาหารปลอดภัย บนความต้องการของตลาดและส่งเสริมระบบตลาดอย่างยั่งยืน
- ๔.๒ สร้างสรรค์การท่องเที่ยวและบริการมูลค่าสูงบนฐานนวัตกรรมและประวัติศาสตร์
- ๔.๓ ยกระดับโครงข่ายการขนส่งคมนาคมและระบบโลจิสติกส์จากกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ๑ สู่ภูมิภาคและอาเซียน
- ๔.๔ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงานอย่างยั่งยืน
- ๔.๕ เสริมสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้และเศรษฐกิจดิจิทัลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๔.๖ เสริมสร้างความมั่นคงและยกระดับคุณภาพชีวิตแบบบูรณาการและหลากหลายมิติ

*** เกษตรอัจฉริยะ (Smart Farm) คือการทำการเกษตรที่นำเอาระบบเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการดูแลการเพาะปลูก รวมไปถึงกระบวนการผลิต

ความเชื่อมโยงของแผนงานโครงการตามกรอบแนวคิด (Value Chain)

๕. ห่วงโซ่คุณค่า (Value chain) ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์

ห่วงโซ่คุณค่า (Value chain)ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์

ห่วงโซ่คุณค่า (Value chain) ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒) ยกระดับปัจจัยการผลิต
- ๓) เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้า บริการ
- ๔) เสริมมูลค่าสินค้าและบริการ
- ๕) เชื่อมโยงเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๖) พัฒนาการตลาด และสร้างการรับรู้
- ๗) ขยายช่องทางและโอกาสกระจายสินค้า บริการ

๖. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเกษตรและอุตสาหกรรม
๒. จำนวนกลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้น
๓. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับมาตรฐานเพิ่มขึ้น
๔. จำนวนพื้นที่ ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้น
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน
๗. จำนวนเครือข่ายการค้า การลงทุน กับประเทศอินโดจีนและสมาชิกอาเซียนเพิ่มขึ้น
๘. ระยะทางที่ได้รับการปรับปรุง ขยายเพื่อเชื่อมโยง/เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เขตพื้นที่เศรษฐกิจ และการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น
๙. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ นักลงทุนในกลุ่มเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว พื้นที่เศรษฐกิจ เขตการค้าชายแดน
๑๐. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
๑๑. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับมาตรฐาน
๑๒. จำนวนที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว
๑๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าและแหล่งน้ำที่สามารถรองรับเกษตร
๑๔. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีส่วนร่วมการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๕. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่ได้รักการพัฒนางานองค์ความรู้ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๖. จำนวนเครือข่ายหมู่บ้านที่มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๗. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการอนุรักษ์ พื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๘. ร้อยละความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินโครงการ

ข้อมูลประกอบกราฟตัวชี้วัดการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

แสดงข้อมูลประกอบกราฟตัวชี้วัดการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

ตัวชี้วัด	ประเทศ	ภาคเหนือตอนล่าง ๑	หน่วย
ขนาดเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัด	๓๕๒,๙๐๗.๒๐	๒๙๔,๕๔๔.๑๘	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคการเกษตร	๗๖,๔๙๘.๘๓	๑๑๔,๙๖๕.๒๐	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม	๘๐,๘๘๗.๐๗	๓๔,๐๔๑.๙๓	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคการบริการ	๑๘๘,๑๘๑.๖๘	๑๔๕,๕๓๗.๐๔	ล้านบาท
อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด	๑.๐๓	๐.๒๑	ร้อยละ
อัตราการขยายตัวภาคเกษตร	๐.๐๓	-๐.๓๘	ร้อยละ
อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม	๐.๒๔	-๒.๕๗	ร้อยละ
มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว	๑๑๑,๑๗๒.๓๙	๘๖,๓๓๕.๙๒	บาท/คน
ผลิตภาพแรงงาน	๑๑๐,๖๒๒.๐๒	๗๙,๘๓๕.๐๑	บาท/คน
อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน	๐.๗๐	๐.๗๙	ร้อยละ

แสดงข้อมูลประกอบกราฟตัวชี้วัดการพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ประเทศ	ภาคเหนือตอนล่าง ๑	หน่วย
อัตราการว่างงาน	๐.๘๓	๐.๕๕	ร้อยละ
รายได้การท่องเที่ยว	๒๐,๔๐๕.๑๙	๒๐,๐๐๑.๔๕	ล้านบาท
อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว	๑๓.๑๐	๑๔.๘๑	ร้อยละ

(๑) ขนาดเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีขนาดเศรษฐกิจ มูลค่า ๒๙๔,๕๔๔.๑๘ ล้านบาท ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ซึ่งระดับประเทศมีมูลค่า ๓๕๒,๙๐๗.๒๐ ล้านบาท กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีขนาดเศรษฐกิจเป็นอันดับที่ ๑๓ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด

(๒) ขนาดเศรษฐกิจภาคการเกษตร

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีขนาดเศรษฐกิจภาคการเกษตร มูลค่า ๑๑๔,๙๖๕.๒๐ ล้านบาท ซึ่งค่าเฉลี่ยสูงกว่า ระดับประเทศ ค่อนข้างมาก ถึง ๒๓,๔๖๖.๓๗ ล้านบาท (ระดับประเทศ มีมูลค่า ๗๖,๔๙๘.๘๓ ล้านบาท) สูงเป็นอันดับที่ ๔ ของกลุ่มจังหวัดทั้ง ๑๘ กลุ่ม ซึ่งสะท้อนว่ากลุ่มจังหวัดมีศักยภาพในภาคการเกษตรเป็นสำคัญ จึงควรเร่งพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มภาคเกษตรกรรม

(๓) ขนาดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม

ขนาดเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีมูลค่า ๓๔,๐๔๑.๙๓ ล้านบาท ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศมาก (ระดับประเทศ มีมูลค่า ๘๐,๘๘๗.๐๗ ล้านบาท) และค่าเฉลี่ยอยู่เป็นอันดับที่ ๑๔ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด อัตราการเจริญเติบโต ภาคอุตสาหกรรมลดลงเป็นอย่างมาก จึงควรเร่งพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้ฟื้นตัว

(๔) ขนาดเศรษฐกิจภาคการบริการ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีขนาดเศรษฐกิจภาคการบริการมูลค่า ๑๔๕,๕๓๗.๐๔ ล้านบาท ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ จำนวน ๔๒,๖๔๔.๖๔ ล้านบาท (ระดับประเทศ มีมูลค่า ๑๘๘,๑๘๑.๖๘ ล้านบาท) และค่าเฉลี่ยอยู่เป็นอันดับที่ ๑๒ จาก ๑๘ กลุ่มจังหวัด ควรเร่งพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาบริการ รวมทั้งการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้มีประสิทธิภาพ

(๕) อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีอัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๐.๒๑ ซึ่งต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่น พบว่าอยู่ในอันดับที่ ๑๒ ของกลุ่มจังหวัดทั้งหมดสะท้อนให้เห็นว่าเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ตกต่ำมากเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ ๑.๐๓)

(๖) อัตราการขยายตัวภาคเกษตร

อัตราการขยายตัวภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ อยู่ที่ร้อยละ -๐.๓๘ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ ๐.๐๓) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่น พบว่า อัตราการขยายตัวภาคเกษตร อยู่ในอันดับที่ ๑๑ ของกลุ่มจังหวัดทั้งหมดแต่ยังถือว่า มี ขนาดเศรษฐกิจภาคการเกษตร สูงกว่าระดับประเทศ

(๗) อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม

อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ อยู่ที่ร้อยละ -๒.๕๗ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศมาก (ร้อยละ ๐.๒๔) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่น พบว่า อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมอยู่ในอันดับที่ ๑๕ ของกลุ่มจังหวัดทั้งหมด

ในปี พ.ศ.๒๕๕๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวล รวมภาคนอก การเกษตรในสาขาอุตสาหกรรม มูลค่า ๒๗,๔๓๗ ล้านบาท ลดลงจากปี พ.ศ.๒๕๕๕ จำนวน ๖๙๑ ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ ๒.๔๖ สะท้อนให้เห็นว่าศักยภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรมลดลง จึงควรเร่งพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้ฟื้นตัวเร่ง พัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มด้านอุตสาหกรรมเกษตรโดยเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปต่างๆ ที่เชื่อมโยงกับผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่

(๘) มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว

มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เท่ากับ ๘๖,๓๓๕.๙๒ บาท/คน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (๑๑๑,๑๗๒.๓๙ บาท/คน) เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่น พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑มีมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว อยู่อันดับที่ ๑๒ ของกลุ่มจังหวัดทั้งหมด

(๙) ผลิตภาพแรงงาน

ผลิตภาพแรงงาน ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ อยู่ที่ ๗๙,๘๓๕.๐๑บาท/คน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยผลิตภาพแรงงานทั้งประเทศ (๑๑๐,๖๒๒.๐๒ บาท/คน) แรงงานส่วนใหญ่ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑อยู่ในภาคเกษตร เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่น พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑มีผลิตภาพแรงงานอยู่อันดับที่ ๑๓ ของกลุ่มจังหวัดทั้งหมด

(๑๐) อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีอัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ โดยของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑อัตราการขยายตัวร้อยละ ๐.๗๙ส่วนอัตราการขยายตัวของประเทศร้อยละ ๐.๗๐เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่น พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑มีอัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงานอยู่อันดับที่ ๙ ของกลุ่มจังหวัดทั้งหมด

(๑๑) อัตราการว่างงาน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ ๐.๕๕ ซึ่งดีกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศที่มีอัตราการว่างงานถึง ร้อยละ ๐.๘๓เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่น พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑มีอัตราการว่างงานอยู่อันดับที่ ๑๕ ของกลุ่มจังหวัดทั้งหมด

(๑๒) รายได้การท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีรายได้จากการท่องเที่ยว มูลค่า ๒๐,๐๐๑.๔๕ล้านบาท สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (๒๐,๔๐๕.๑๙ล้านบาท)แสดงให้เห็นว่ากลุ่มจังหวัดมีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในกลุ่มจังหวัด ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายรูปแบบทั้ง ทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และประเพณี จึงควรยกระดับมาตรฐานการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญให้มีความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาอย่างต่อเนื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่น พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑มีรายได้การท่องเที่ยวอยู่อันดับที่ ๑๐ ของกลุ่มจังหวัดทั้งหมด

(๑๓) อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีอัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๑๔.๘๑ สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ (ร้อยละ ๑๓.๑๐) อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่น พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑มีอัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว อยู่อันดับที่ ๘ ของกลุ่มจังหวัดทั้งหมด กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ต้องเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยว พัฒนาต่อยอดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเชิง สร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่ายกระดับรายได้ของการท่องเที่ยว

กำหนดสถานะของกลุ่มจังหวัด แนวโน้มและทิศทางในการพัฒนาประเด็นสำคัญ ดังนี้

- (๑) การพัฒนาเกษตรปลอดภัยและเกษตรแปรรูปหลากหลาย
- (๒) การสร้างธุรกิจท่องเที่ยวสร้างสรรค์และบริการมูลค่าสูง
- (๓) การค้าชายแดนเพิ่มมูลค่าสูง
- (๔) อุตสาหกรรมแปรรูปที่สร้างสรรค์และเพิ่มมูลค่าสูง
- (๕) การเชื่อมโยงระบบขนส่ง Logistics เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการสนับสนุนการเกษตรและท่องเที่ยว
- (๖) การรักษาความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๗) การเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

๗. ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนา(Key Success Factor: KSF)

๗.๑ กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อความมั่นคงอาศัยการมีส่วนร่วมผ่านกลไกสำคัญภาคเอกชนที่ต้องสนับสนุนด้านเศรษฐกิจและเชื่อมโยงกับภาคเอกชนที่รับผิดชอบการจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงาน

๗.๒ การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง

๗.๓ การพัฒนา การศึกษา ทรัพยากรมนุษย์ที่ต้องการขับเคลื่อนและหนุนเสริมอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

๗.๔ การเชื่อมโยง ทางเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม กับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อรองรับและการขยายความเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในบริบทอาเซียน

๘. แนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนเหนือล่าง ๑ ประกอบด้วย ๕ จังหวัด คือ พิษณุโลก ตาก อุตรดิตถ์ สุโขทัย และเพชรบูรณ์ มีศักยภาพเป็นแหล่งผลิตทางการเกษตร คือ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ถั่วเหลือง และไม้ผลที่จังหวัดอุตรดิตถ์ นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านตามแนวพัฒนา East-West Economic Corridor โดยมีจังหวัดพิษณุโลกเป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญรองรับการเป็นศูนย์กลางบริการสี่แยกอินโดจีน มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลก เชิงประวัติศาสตร์สุโขทัยและศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย แหล่งท่องเที่ยว ชิงธรรมชาติและเชิงนิเวศน์และประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ อาทิ ประเพณีอัฐมพระดำน้ำของจังหวัดเพชรบูรณ์ สำหรับบริการพื้นฐานมีโครงข่ายคมนาคมทั้งการขนส่งทางอากาศ ทางบก และทางรถไฟที่สนับสนุนการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า มีแหล่งเก็บกักน้ำขนาดใหญ่ ๓ แห่ง คือ เขื่อนภูมิพลจังหวัดตาก เขื่อนสิริกิติ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ และเขื่อน แควน้อยจังหวัดพิษณุโลก มีสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่มีศักยภาพในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์ความรู้ในการพัฒนาพื้นที่ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เน้นการเสริมจุดแข็งที่มีศักยภาพทางการเกษตร และการท่องเที่ยว โดยต่อยอดการพัฒนาด้วยฐานความรู้และเทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลผลิตเดิม พร้อมทั้งแก้ไขจุดอ่อนด้านการผลิต ทรัพยากรมนุษย์ และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนการใช้โอกาส ด้านศักยภาพที่ตั้งที่สามารถเชื่อมโยงระหว่างภาคและเชื่อมโยงการพัฒนาตาม North-South Economic Corridor และ East-West Economic Corridor และประตูเชื่อมโยงชายแดน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ที่จังหวัดตากและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มของฐานการผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร มุ่งเน้นให้ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเป็นฐานการสร้างรายได้ให้กับกลุ่มจังหวัดได้อย่างยั่งยืน โดยสนับสนุนแนวทางการผลิตเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาระบบ Logistics สำหรับสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรที่มีประสิทธิภาพสนับสนุนการ พัฒนาการผลิตพลังงานทดแทนจากพืช รวมถึงสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรให้ตรงกับความต้องการของตลาด

(๒) พัฒนาเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้า การบริการ เชื่อมโยงภายในกลุ่มจังหวัด ภาค และประเทศเพื่อนบ้าน ให้มีความสำคัญกับการสร้างโอกาสให้เกิดการขยายตัว และการเชื่อมโยงทางการทางค้าและการบริการภายในกลุ่มจังหวัด ภาค และกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และระบบ Logistics เพื่อสนับสนุนการค้าและการบริการ โดยมีจังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์กลางการคมนาคมเชื่อมโยง สนับสนุนธุรกิจบริการใหม่ที่มีศักยภาพ อาทิ ธุรกิจบริการสุขภาพ เพื่อเป็นแหล่งรายได้ใหม่ของกลุ่มจังหวัดพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ และบุคลากรของกลุ่ม มจังหวัด เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการบริการสีเขียวอินโดจีน และเสริมสร้างความร่วมมือในระดับพื้นที่เพื่อขยายการค้าชายแดน

(๓) สร้างคุณค่า (Value Creation) การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัด เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด โดยการฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดให้เป็นเอกลักษณ์และเป็นที่ยุทธศาสตร์ของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติส่งเสริมพัฒนาด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว การพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว การตลาดและบุคลากร สร้างความปลอดภัยและมาตรฐานของการท่องเที่ยวด้านที่พัก อาหาร และการเดินทาง รวมทั้งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาองค์ความรู้การศึกษาวิจัยเพื่อสร้างคุณค่าของทรัพยากรการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

(๔) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ที่มุ่งเน้นการสร้างความปลอดภัยของระบบนิเวศ เพื่อสนับสนุนการผลิตและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งน้ำ และการบริหารจัดการน้ำให้ทั่วถึงและเป็นระบบ เพิ่มสมรรถนะแหล่งกักเก็บน้ำเดิม และแหล่งกักเก็บน้ำใหม่ ตามศักยภาพและความจำเป็นของพื้นที่ ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ตลอดจนพัฒนาระบบเตือนภัยในพื้นที่เสี่ยงภัย ทั้งดินถล่ม ภัยแล้ง และอุทกภัย

(๕) การเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี ในการรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยมีการวางมาตรการสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเองให้ผู้สูงอายุและระบบสังคมมั่นคงธุรกิจ บริการ และนวัตกรรมดูแลผู้สูงอายุและสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน เพื่อให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการจัดสวัสดิการได้อย่างยั่งยืนและเป็นโครงข่ายการคุ้มครองของสังคมให้กับผู้สูงอายุ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่จะนำไปสู่การสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีกับผู้สูงอายุ